

Pekelný sifón-19.5.2012 zaznamenal Daniel Hutňan

19.5. plánujeme po dohode s Janom Dzúrom ponor do Pekelného sifónu. K sifónu sa presúva skupina Janko Dzúr, Šuhaj, Ľubo?, Dano Hutňan, Míra Manhart, Radek Teichmann, Pavel Strnad. Povodný plán, že sa zanoríme vo dvojici Hutňan-Manhart zkrachoval na roztrhnutom zipse na Manhartovom suchom obleku, čo sme zistili pri obliekaní. Do sifónu sa zanoril Dano Hutňan sólo. Míra Manhart pomohol so strojením pred sifónom.

Priebeh ponoru 19.5.:

Po presune k sifónu mi Míra pomáha s dostrojením. Upevňujeme na postroj dve 6l fľaše. Vpravo, niekoľko metrov pred sifónom, je vyviazaná na stene Horského šnúra. Nevie, v akom stave bude pod vodou, preto už od začiatku použijem novú šnúru, odvíjanú z bubna. Sifón začína nízkou chodbou, ktorá sa postupne zvetšuje a zahýba mierne doprava. Až do hĺbky 20 metrov sifón postupne klesá. Cesta sem mi trvala 4,5 min. Je tu priestorná sienka, končiaca nízkou horizontálnou puklinou. V hĺbke 18,5 metra leží bubon Vlada Žikeša s namotanou žltou šnúrou. Niekoľkometrový kus šnúry smeruje von zo sifónu pri ľavom okraji chodby a stráca sa v piesku. Na pravej strane sienky je na kovovej tyčke vyviazaná Horského šnúra. Od tyčky pokračuje ešte asi 3 m dlhý kus, ktorý volne končí v piesku. Horizontálna puklina má na ľavej strane trojuholníkové okno, za ktorým je vidieť v piesku zapichnutú tyčku bez šnúry. Miesto vyzerá zle prieliežné a za ním nie je vidieť perspektívne pokračovanie. Puklina je vpravo od tohto okna prerušená a pokračuje asi po jednom metri. Asi dva metre sú nepriehľadné, výška 10-15 cm, v pravej časti sa priestor mierne zvyšuje a zdá sa, že to tadiaľto pustí. Pokračujem so svojou šnúrou, je nutné zaboriť hrudník a brucho do pieskobahna na dne. Puklina je dlhá cca jeden meter. Následuje krátky horizontálny, hodne kalivý úsek. Chodba opäť klesá strmšie až do hĺbky 27 metrov. Tu sa nachádza miesto, ktoré pravdepodobne dosiahol Vlado. Cesta k nej mi trvala 9 min. Horizontálna puklina je široká asi 6 m. V celej šírke z pod nej vystreľuje prúdom vody hnaný hrubozrný piesok. Vytvára dojem vriacej vody. Medzi ostrými britmi zo stropu a piesočným dnom je cca 15 cm, v pravej časti sa zdá puklina vyššia. Presúvam sa na pravú stranu a začínam rukou odsúvať piesok doľava. Vracia sa hneď spať, ale aspoň zisťujem, že dno je celkom poddajné i keď masu piesku nad puklinou drží len prúd vody. Po štyroch minútach hrabania sa odhodlávam úžinu prekonať. Hlavu na stranu a zaboriť brucho do piesku. Posuvnými pohybmi sa pomaly pretláčam cez otvor a dostávam sa do väčších priestorov. Dno stále klesá až do 30 m. Tu je na ľavej strane piesočná duna. Po jej preplávaní sa dostávam do uzavretej siene bez ďalšieho pokračovania. Vraciam sa a pokračujem mierne doprava. Šikmo uklonenou chodbičkou postupujem okolo skalnej steny po ľavej ruke do 32,2 m. Od začiatku ponoru ubehlo 16 min. Vzdialenosť od vstupu do sifónu je 100 m. Vpravo odo mňa je nízka puklina, ďalšie pokračovanie za ňou nevidím. Predo mnou sa za skalným výbežkom nachádza miesto, kde opäť varí piesok. Vystreľuje z otvoru, do ktorého nevidím. Otáčam sa a v hĺbke 31,3 metru vyviažujem na skalnom výbežku šnúru. Balím bubon a v slabej viditeľnosti začínam mapovať. Postup k pukline v hĺbke 26 metrov je bez problému. Prekonanie nepríjemnej pukliny mi zaberie 1,5 minúty. Pokračujem do hĺbky 20 m. Pohybujem sa v nulovej viditeľnosti, piesok je tu pokrytý jemným bahnom. Šnúra ma vedie do miest, cez ktoré sa nedá prejsť. V šírke 3m prehmatávam strop a dno a snažím sa nájsť miesto, ktorým som sa dostal sem. Po 4 minútach beznádejného snaženia sa rozhodujem vrátiť niekoľko metrov. Vo väčšom priestore je jasne viditeľný prúd viac vľavo. Nepúšťam šnúru z ruky, ale musím ju hodne napnúť, aby som sa dostal až k miestu, kadiaľ prúdi voda von. Nakoniec miesto prekonávam a som pri Vladovom bubne a Horského šnúre. Desať minút mi trvá, než dám do poriadku šnúru, ktorá zapadla do pukliny a

pripravím si znovu mapovaciu tabuľku. Pri prechode cez úžinu som stratil tužku a ďalšia je zlomená. Vyťahujem nož a strúham tužku pod vodou. Od začiatku ponoru uplynulo 40 minút a mám úplne zmrznuté ruky. Snažím sa zapisovať polygon i v nízkej viditeľnosti, ktorú som sám spôsobil pri prekonávaní reštrikcie. Na hladinu vystupujem bez dekompresnej zastávky po 48 minútach.

Základné údaje:

Dátum:19.5.2012

Maximálna hĺbka: 32,2 m

Doba ponoru: 48 minút

Pekelný sifón-20.5.2012 – zaznamenal Daniel Hutňan

Ďalší deň sa pokúsime opäť preniknúť do Pekelného sifónu. Cieľom ponoru je upraviť vodiacu šnúru v sifóne tak, aby bola cesta na dno bezpečnejšia. V sifóne chcem nechať len jednu šnúru, vedúcu z hladiny na známy koniec sifónu, vyniesť zvyšky šnúry Horského i Vladov bubon, zanechaný v hĺbke 18,5 metra. Skupina je v rovnakom zložení ako predošlý deň, len Míru Manharta nahradil Martin Honeš a chýba Radek Teichmann. S prípravou pred sifónom pomáha Martin Honeš.

Po zanorení sa snažím cestou dole upravovať pozíciu vodiacej šnúry tak, aby som pri spätočnej ceste mohol moju včerajšiu šnúru z hĺbky 18 metrov zbaliť. Za 6,5 minúty som v 18,5 metroch. Prerezávam šnúru a naviazujem na Horského šnúru ďalej pokračujúci kus mojej zo včerajška. Dve kovové tyčky, ktoré tu nachádzam, používam na správne umiestnenie šnúry cez puklinu v 20 metroch. Pokračujem ďalej a za 14 minút od začiatku ponoru dosahujem hĺbku 27 metrov a ďalšie nepríjemné miesto. Tri minúty odhrabávam piesok na stranu a posuvnými pohybmi prekonávam úžinu. Dole na konci šnúry sa snažím nájsť bubon, ktorý som včera stratil. Nič tam nie je a moja snaha viedla opäť k poklesu viditeľnosti. Otáčam sa späť. Tentokrát mám trošku problémy s prekonaním pukliny v 27 metroch, ale na druhý pokus sa pretláčam. Do automatiky na krku sa dostáva piesok a automatika začína samovoľne dávať vzduch. Stačí pár zmačknutí vzduchovej sprchy a všetko zase funguje. Postupujem k úžine v hĺbke 20 metrov. Tentoraz vďaka kvalitnému vyviazaniu šnúry sa zdržím len minútu. Bez problému sa dostávam k Vladovmu bubnu i koncu Horského šnúry. Bubon je nefunkčný, bol vo vode 28 rokov. Navíjam naň zvyšok Vladovej, Horského a moju šnúru, vedúcu k hladine. Zastavujem sa na 5 minút v hĺbke 5 metrov. Včera som dekompresiu nedotiahol do konca, dnes pridávam, čo sa dá. Vynáram sa po 38 minútach. Cestou od sifónu k čakajúcim kamarátom vďaka ich dobrému zraku nachádzame včera stratený bubon.

Musím poďakovať demanovcom za krásnu atmosféru i za možnosť podívať sa do magického Pekelného sifónu. Každý meter v ňom je nasiaknutý Žikešovým odkazom. Je obdivuhodné, čo v čase a s technikou, ktorú mal k dispozícii dosiahol.

Dano